

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **V. S.**, zastoupeného Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL. M. eur., advokátem se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2017, čj. OAM-234/ZA-ZA11-VL16-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2018, čj. 4 Az 60/2017-21,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Žalovaný tímto rozhodnutím žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany shledal nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

[2] V rámci blanketní kasační stížnosti stěžovatel současně uplatnil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj představoval nenahraditelnou újmu spočívající v realizaci jeho vyhoštění na Ukrajinu bez meritorního posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma jiným osobám.

[3] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Poukázal na to, že se v daném případě jedná již o druhou žádost o mezinárodní ochranu, ve které stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti. Napadené rozhodnutí mu nemůže přivodit nenahraditelnou újmu, neboť ve svém důsledku přímo nevede k ukončení pobytu. Proto není ani omezeno právo stěžovatele na spravedlivý proces, navíc při zastoupení advokátem. O vyhoštění cizince se rozhoduje v samostatném řízení, v němž se též samostatně posuzují důvody vyhoštění.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva základní předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (např. usnesení čj. 1 As 27/2012-32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozhodnutím žalovaného obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (např. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 218/2015-50).

[6] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné.

[7] V projednávané věci stěžovatel použil v návrhu na přiznání odkladného účinku totožnou obecnou argumentaci jako v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, kterému městský soud nevyhověl. Stěžovatel ani v nyní podaném návrhu nikterak nevysvětluje, jakou konkrétní újmu má v návaznosti na rozsudek městského soudu ve věci zastavení řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu na mysli, tuto újmu nijak blíže nepopisuje a tím spíše ji ani nedokládá. Pokud by za těchto okolností Nejvyšší správní soud obecnému návrhu stěžovatele vyhověl, fakticky by tak prolomil zákonnou konstrukci odkladného účinku v případě rozhodnutí vyjmenovaných v § 32 odst. 2 zákona o azylu. K výše uvedenému Nejvyšší správní soud dodává, že samotné právo stěžovatele účastnit se řízení o kasační stížnosti či být v kontaktu se svým zástupcem pro přiznání odkladného účinku nepostačuje.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. října 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu